

Krav, og dokumenterede nærmere, hvori de bestod. Ved at se nærmere paa disse modstridende Krav vil man, hvad jeg allerede betonedede ved første Behandling, se, at en Del af Striden kommer frem derved, at de paagældende ikke nøjes med at stille deres Krav rent og klart, men tillige ville give Anvisning paa de Midler, hvorved Kravene opfyldes, og saa i vid Udstrækning se fejl paa Midlerne. Naar man tager Kravene rent og nøgent, kunne næsten alle Landbrugskravene, som ere de langt overvejende, sammenfattes i det: Landbruget vil have sine lave Arealer sikrede mod det overflødige Vand, der strømmer til indefra, og det vil skilles af med det og beskyttes mod Skader ved det overflødige Vand, der strømmer til udefra, hvilke Krav meget godt kunne opfyldes, naar man lader det Vand, som de faa indefra, strømme ud, og ikke tillader Vandet udefra at strømme ind. Med andre Ord, selve Naturforholdene pege paa, at det ikke er en aaben Kanal, man skal have, men en lukket, som man kan lukke op og i, efter som Interesserne og Forholdene kræve det. Det er dette, der er Kærnepunktet i det Forslag, som jeg tillod mig at tage Ordet for ved første Behandling. Det er derfor Hovedmotivet for det Ændringsforslag, jeg har stillet, at man holder Sagen aaben og giver Regeringens teknisk kyndige Folk i videst mulig Udstrækning frie Hænder til at afværge de øjeblikkelige Ulemper og føre Undersøgelserne til Ende saaledes, at vi kunne faa et Forslag om en endelig Ordning forelagt til Efteraaret. Dette Krav om at holde Spørgsmaalet aabent har jeg ikke fundet tilstrækkeligt imødekommet i Flertallets Forslag, idet jeg finder, at det binder Regeringen til kun een Slags af de Foranstaltninger, der kan være Tale om. Det er ogsaa derfor, at jeg ikke har kunnet slutte mig til det Forslag, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) har stillet. Idet jeg i øvrigt er fuldstændig enig med ham i hans Motivering, finder jeg, at ogsaa hans Forslag alene tager Sigte paa de Foranstaltninger, der kræve, at man skal ligge og arbejde i det dybe og brede Løb med den voldsomme Strøm og det voldsomme Bølgeslag. Det er det Arbejde, som jeg mener, at man bør og maa undgaa, og der er ingen Tvivl om, at man kan undgaa det. Det er derfor, jeg slet ikke stiller Krav om at følge det Forslag, jeg har forelagt, men jeg ønsker kun at stille Regeringen saaledes, at den er i Stand til at arbejde i den Retning, saafremt de vand-

bygningskyndige Autoriteter ved deres kommende Undersøgelser komme til at foreslaa det paa den Maade. Naar jeg har stillet dette Forslag, er det, fordi det er min Overbevisning — en Overbevisning, jeg ikke blot støtter paa Ræsonnementer, men paa andetsteds indhentede Erfaringer —, at man ved at tage Sagen op uden Fordom vil se, at man der har en Løsning, som baade bliver billigere og bedre end nogen anden af dem, der bringes i Forslag enten af Regeringen eller ved det af Folketinget sidst vedtagne. Men Hovedpunktet i mit Forslag er altsaa at give Regeringen Mulighed for at foretage de øjeblikkelige paastrængende Foranstaltninger paa den Maade, Naturforholdene byde som den mest praktiske og billige, og saa faa Sagen grundigt undersøgt inden Efteraaret. Naar jeg betoner denne Undersøgelse saa meget, er det, fordi der netop i den sidste Tid gennem det Forslag, jeg har haft den Ære at fremlægge her, er kommet et helt nyt Moment af en helt ny Art ind i Sagen, og det kommer fra en Haand, som vist kan skabe saa megen Tilid, at den har Krav paa en grundig teknisk Undersøgelse. Hvis jeg skulde motivere det nærmere, vilde jeg komme til at gentage meget af det, jeg har sagt ved første Behandling, og det skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal derfor indskrænke mig til det, jeg har sagt, og anbefale, at saa mange af Medlemmerne som muligt ville lade sig overbevise af disse Argumenter og stemme for mit Forslag. Men hvis det bliver nedstemt, maa jeg subsidiært slutte mig til det Forslag, som mindst foregriber Fremtiden, og af de her foreliggende forekommer dette mig at være det af Folketingets Flertal vedtagne, som jeg derfor i sidste Instans vil stemme for. Hvis hverken det af det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Villars Lunn) eller det af mig stillede Forslag kan samle Flertal, mener jeg, at det, der mindst foregriber Fremtiden, er Folketingets Forslag, og det vil jeg da stemme for.

Lewinsky: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke af de under Forhandlingerne her i Salen og i Udvalget fremkomne Oplysninger følt sig overbevist om, at ikke det af Folketinget vedtagne Forslag, rent saglig set, maa anses for at være det mest tilfredsstillende. Jeg skal ikke komme ind paa nærmere Begrundelse deraf, men henvise til de i Folketinget fremførte Argumenter til Forsvar for Lovforslaget og nøjes med at anbefale at vedtage Lov-